

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

עבודה זרה דף מ"ו ע"א

לבני ר' חייא (יהודה וחזקיה) ור' יוחנן שנחלק עליהם, מה דין אבני הר שנדלדלו, והשתחוה עכו"ם להם?

באופן שזקפן אח"כ אדם	באופן שלא זקפן אח"כ אדם	
אסורים	אסורים	לחד אמר
אסורים	מותרים	לוחד אמר

ישראל שזקף לבניה באופנים דלהלן, מה דינו?

כשהשתחוה לה	כשלא השתחוה לה (והשתחוה גוי)	
איבעיא דחזקיה ¹	מותר	למאן דשרי באבני הר שנדלדלו
אסור	לר' ישמעאל: אסור ² לר' עקיבא: איבעיא דחזקיה ³	למאן דאסר באבני הר שנדלדלו

עבודה זרה דף מ"ו ע"ב

דברים מחוברים שנעשתה בהם עבירה, האם מותרים למזבח?

לרמי בר חמא	לרבא	לרב הונא	
ספק	אסור	מותר	עבירת עבודה זרה
----	אסור	מותר	עבירת אתנן זונה

¹ והספק הוא אם זקיפתה הוי תפיסת יד אדם או לא. אולם בלא תפיסת יד אדם הגם שהביצה מדולדלת היא לא נאסרת כאבני הר.

² דס"ל לקמן, דע"ז של ישראל אסורה מיד, וכיון שזקף את הביצה כדי להשתחוות אליה מיד נאסרה (ואפי' בלא שישתחוה לה עכו"ם אח"כ), [והיות שלשיטה זו לא צריך תפיסת יד אדם בדבר המדלדל ואינו בעלי חיים, לכך לכו"ע זקיפתו הוי יחוד לע"ז].

³ והאיבעיא היא דאף שבעלמא אין עכו"ם יכול לאסור דבר שאינו שלו בהשתחואתו, מ"מ כיון שזקפה הישראל לשם ע"ז וגילה בדעתו שרצונו שתהיה לע"ז, לכך מהני השתחואת העכו"ם לאוסרה. או דילמא דלא חשובה הזקיפה כלום, היות שלא ניכרת זקיפתה, וכל זמן שלא ישתחוה לה הישראל בעצמו - לא תאסר. ולא דמי ללבינה שזקיפתה ניכרת ואוסרת אפי' בהשתחוה עכו"ם.